Ročník XI. — Číslo 42. Kvasilov dne 4. listopadu 1936. Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Hlas Volyně

Od myšlenky k činu.
Cesta od myšlenky k činu
bez obtíží bývá zřídka.
Velmi často na ní synu,
sesychá se — obr v skřítka.
Václav Krofta.

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

4-letý investiční plán a potřeby Volyně.

S počátkem 1937. roku vchází do života velký investiční plán ohlášený vládou. Hospodářské kruhy Volyně vypracovaly již podrobný plán, realisace kterého umožní hospodářský rozvoj Volyně.

Do hlavních investicí na Volyni nutno započítati: a) stavby cest silničních a železničních, b) meliorace, hlavně na volyňském Polesí, c) zalesnění neužitků a d) regulace řek. Tyto práce nutno postaviti na první místo.

Ale nemohou býti druhořadými i ty investice, které jsou úzce svázany s rolnictvem. Volyňská Rolnická Komora vypracovala již plán, který v základních rysech je tento:

Vybudování továrny na zpracování rajských jablek v Horodku u Rovna, sušíren a továren na zpracování ovoce v Dubně, Křemenci, Rovně, Vladimíru, Lucku a Horochově; celkem 7 objektů po 20.000 zl. jeden. Vybudování ovocných skladišť ve městech z kterých je silný vývoz ovoce po železnici. Laciný úvěr na stavbu ovocných sklepů (10-letní úvěr s 2 roční karenční lhůtou). Na tento účel má býti asignováno 100 000 zl.

Investice tyto jsou nutné pro racionální zúžitkování místní produkce ovoce jakož i jeho zpracování a umožnění vývozu ve velkém rozsahu. Volyň se pomalu stává ovocnou zahradou. Npř. letošním rokem jenom v Horochovském povětě bylo založeno 140 ha nových ovocných sadů.

Pro umožnění družstevního prodeje obilí sou projektovány stavby nových skladišť na obilí ve Vladimíru, Rožyščích, Senkěvičovce, Lanovcích, Vojnice, Ivaničích, Zdolbunově, Matějově — každé v ceně asi 60.000 zl.

V Rovně bude přistoupeno ke stavbě velké továrny na rostlinný olej. Volyň, která produkuje 25 proc. řepáku nemá olejárny (nemůžeme počítati ty drobné a málo výdejné olejárny, které jsou v našich městečkách). Následkem toho Volyň dováží ročně 1500 tůn oleje z druhých vojevodství.

Rovněž na pomocná zařízení pro močení a úpravu konopí jest věnován velký obnos. Kromě toho na Polesí bude postaveno několik sušíren na houby a lesní ovoce.

To je v hrubých rysech investiční plán Volyně k realisaci kterého bude přistoupeno s počátkem 1937. roku.

■ ■ ■

Palestinští poslové míru.

Ani si neuvědomujeme, že ty velké pomeranče z Palestiny jsou jakýmisi posly míru v Palestině. Blíží se totiž sklizeň pomerančů, jež tvoří ve vývozu Palestiny skoro dvě třetiny celkového exportu. Protože nově založené sady volily nejlepší druhy tohoto ovoce, došly obliby v celém světě. K tomu pomohly také i obtíže s vývozem oranžů loni z Italie, letos ze Španělska.

Na sklizni oranžů mají zájem nejen jejich pěstitelé, hlavně židovští kolonisté, nýbrž i arabští dělníci. Ti by byli také prodlouženou stávkou arabskou velmi poškozeni.

Tento moment byl asi hlavně rozhodující, aby došlo k uklidnění divokého zápasu v Palestině, který stál 300 životů a 1500 raněných a podlamoval veškerý hospodářský život Palestiny. Vedle toho působily jistě zákroky panovníků sousedních arabských států, především Ibn Sauda, vládce Arabie, a Ghazího, krále Irackého. Události v Palestině rozčilovaly celý muslimský svět a dráždily i indické muslimy, na něž musí bráti britská vláda veliký ohled, protože jsou oporou panství indického vůči protianglickým Hindům.

Britská vláda je ve velmi nemilých kleštích. Chce dodržet svých slibů, daných zionistům, aby se z Palestiny stal židovský stát. Před 15 až 20 lety se to zdálo dosti snadným. Anglie touto politikou mnoho získala mezi kapitalistickými kruhy židovskými nejen v Anglii, nýbrž i v Americe a po celém světě.

Za těch 15 let zesílilo arabské sebevědomí po stránce nacionální i po stránce náboženské a získalo mnoho úspěchů u britské i francouzské vlády, které se musí ohlížet i na vliv propagandy sovětské, italské a říškoněmecké. Jeť hitlerismus se svou rasovou politikou protižidovskou mezi palestinskými Araby přijímán s nadšením, kdežto Italie podlamuje od habešské války zase britskou posici ve vých. středomoří. A tak v tomto zápasu o území, stojí dnes proti sobě dva mocné tábory. Na mínění muslimů musí Vel. Britanie brát ohled. Dnes již nejsou ty doby, kdy jako za světové války, mohla sesazovat samotného meckého krále, jmenovat egyptského, iráckého a zajordánského krále, nebo zasahovat do otázky chalifatu. Musí se ohlížet zvláště na Ibn Sauda, arabského krále už k vůli Italii. Proto ustoupila v Arabii, dala skoro úplnou svobodu Iraku, ustoupila Egyptu. Po ní následovala Francie a uznala samosprávu v Syrii, nejvíce pobouřené zápasem v Palestině. Anglie má jistě nejlepší úmysl udržet v Palestině klid a mír, aby se Palestina mohla dále hospodářsky rozvíjet. Jsou tam nesporné pokroky, jenže právě tento pokrok dráždí palestinské Araby i křesťany, ba i domácí židy, kteří lpějí na starých poměrech a nerozumějí dobře tomu americkému chvatu a neklidu, dokonce i té zakladatelské horečce nových, příchozích židů ze Západu. Je to zápas politický, hospodářský i sociální. Pochopíme arabského sedláka, jenž srovnává svou úrodu na špatně obdělaném políčku s úrodou na palestinských osadách, kde se užívá nejlepších poznatků zemědělských. Felláh prodává za drahé sice peníze půdu, stává se bezzemkem a dělníkem na vlastních kdysi polích, pokud mu práci nepřeberou noví židovští příchozí, na židovských koloniích. Nedivno, že dochází pak k násilným přepadům, nebo k podpoře arabských ozbrojených nájezdníků ze Zajordání; ostré zákroky vyvolávají zuřivější odpor tlup, které napadají osady, železnice, auta. Anglie žádá Vysokou radu o pomoc. Ale arabští zástupci, mezi nimiž i jerusalémský starosta, odpovídají tvrdohlavé vládě: „Zaražte příliv dalších židovských přistěhovalců do Palestiny!"

Anglie se pokoušela ostrými policejními zákroky i s pomocí vojska potlačit neklid Palestině. S tím si na moderní Araby nepřijde, jak to zkusila Francie v Syrii. Je to prostě nezadržitelný vývoj, s nímž se budou musit i radikální kruhy zionistické smířit.

Jiří Rebl.

Naše česká epopeje.

(K 28. říjnu.)

(Dokončení.)

Došli šťastně k „Velké vodě“...
a hle! cestu ku svobodě
ve východní záři zřeli —
jak se v dálku vine, bělí,
přes vody, přes cizí kraje
tam do pozemského ráje —
do Čech, do matičky Prahy —
do niž vedly všecky dráhy
volné již, nepřátel prosté...

— — — — — — — — —

Těmi cesty jeli hosté
nejvzácnější v světě širém...
vraceli se k Matce s „cílem“
jejž dobili v krutých válkách
tam, v těch zkrvavěných dálkách
bezhraničných ruských plání
jež s vítěznou prošli zbraní...
Jiní vraceli se z jihu —
a Alpských hor, kde nesli tíhu
krvavých a krutých sečí,
které lidskou možnost předčí...
Jiní — z země ušlechtilé —
kde přátelské plémě čilé
s Germany se na smrt rvalo
a jak skála pevně stálo
když se země v hřmotech třásla,
když se smrt na lidech pásla
v Vogezach a pod Verdunem —
jako na pastvisku slunném...
V těchto zemních hrůz a války,
v hrobech neprůhledné dálky,
pod smrticím ostřím kosy
skrýt byl „cíl“ jejž naši hoši
dosáhli... a svorným šikem
v čele s Velkým Masarykem
nesli triumfálně zpátky
do Čech, v náruč Volné Matky...

— — — — — — — — —

Zajásala zlatá Praha,
a s ní Republika drahá
vítala hrdinské syny,
jenž svou krví, svými činy
cíl odvěký dovršili —
volnost Vlasti navrátili...
Nad Hradčany v celé slávě
zavlál prapor český hravě
a hrad vzplanul jasnou září...
Velký Vůdce s jasnou tváři
kynul mohutnému davu,
a před Vlasti sklonil hlavu
ustaranou, šedobílou...
Národ volal s celou sílou:
„Sláva rekům naším, sláva!
za vrácenou volnost, práva!“

— — — — — — — — —

Na Hradčanech v celé kráse
Hodoninský učeň zase
u státní dlí kovadliny —
a se v nové dílně činí...
Zas do tvrdých kovů buši,
a do práce vkládá duši,
rozum svůj a všecky síly...
nespočívá ani chvíli...
Velikému dílu svému,
krví synů dobytému,
nejskvělejší tvary dává...
A ta Jeho slavná hlava
moudrostí vlast celou hřeje —
a lid o ni písně pěje —
písně chvály, písně díků...
spěje za svým vůdcem v šiku
jako za tatíčkem dítky.
jako za sluníčkem kvítky...

— — — — — — — — — — — — —

Velký Místr rady dává,
národ vede, vychovává
jako velký demokráta...
Dokořán otvírá vrata
šťastné, lepší budoucnosti,
blahobytu, bezpečnosti,
lásky, svornosti a slávy —
tak jak ideje mu praví,
tak jak zněla jeho hesla
když se vůdčího jál vesla...
Kolem něj se svorně řadí
reci — věrní kamarádi,
jenž mu povždy věrní byli,
jenž za volnost krev prolili
v kruté, krveláčné válce,
tam v té neprůhledné dálce
poseté hrdinů těly...

— — — — — — — — — — — —

Zde ve volné České zemi
vůdce s kamarády všemi
vedl národ štěstí drahou,
vznesl Republiku drahou
na vrchol světové slávy
jako triumfator pravý...

— — — — — — — — — — — —

Když po práci Vůdce stanul,
oheň nadšení v něm vzplanul
a nad dovršeným dílem —
jenž byl žití jeho cílem —
soudruhům svým takto pravil
„Bratři, život svůj jsem strávil
na vyhnanství mezi vámi,
ve volné pak vlasti — s vámi
přivedli jsme národ k chvále...
Veďte jej tím směrem dále
k štěstí, blahobytu, míru!..
Ve svém nitru mějte víru,
moudrost, rozvahu a sílu,
jenž by vlast i národ vznesla
k rozkvětu jak dí má hesla...
Ty pak, Velký Učedníku,
místo mne veď Republiku!
Řiď a veď ji cestou štěstí,
aby nepřestala kvésti,
aby zářila nám dále
ku cti nejvyšší a chvále...
— Přijmi, Beneši, to veslo
jenž vlast z bouří šťástně vzneslo
na vrchol světové slávy
nehledě na příval dravý...
Vesluj rozvážně a moudře,
aby nezničila bouře
slavnou naši Republiku,
aby sláva o Blaniku
zazářila celým světem!..

— — — — — — — — — — — —

Já pak uchýlím se k dětem
v milované naše Lány —

Besídka.

Emerich Čech:

Humor — moudrost života!

Pan Veselý, vydavatel humoristického listu „Mejdlem“, radil se se svým přítelem Smutným, jak by svůj upadající časopis zvelebil: „Příteli, poraď! Dávám do listu jen nejpepřnatější, nejpaprikovanější, nejpikantnější vtipy a nejlechtivější obrázky, aby je i každý hlupák ve smíchu pochopil. Ale v té dnešní hospodářské krisi mně odběratelé přece každým dnem utíkají! Za chvilku budu tisknouti list jen pro sebe!“

„Oh, ty naivní dušičko,“ odpověděl mu literát Smutný poněkud uštěpačně, odpusť mi mou upřímnost. Sláma nehodí se než do chomoutu a kroupy než do jelita. To není pouhá finanční tíseň, ale krise tvého časopiseckého vtipu. Humor není obhroublá hloupost pro tatrmany, jak ty si myslíš ale — moudrost života! Chybí ti pravý lidový vtip! Náš lid je chytráček-mudráček. Říkáva: žerty trop, ale lidi nezlob! Šašek med líže a voštiny mu v hrdle váznou! Víš, jak asi čtenáři vtipkují o tvém časopisu: Ten list měl by se jmenovati „Černidlem“ a ne „Mejdlem“, protože neomývá lidi do růžova, ale maže je oškivě černým leštidlem! S moudrým se raď a s bláznem se o palici nevaď! Radím ti: Dej svému šaškovskému redaktorovi dovolenou navždy a přeměň svůj časopis na řádné literární a umělecké „Veselé listy!“

„Hm, dobrá rada nad zlato! Kde však seženu hned druhého lepšího redaktora v dnešní smutné době?“

„Vyhlédl jsem jej už pro tebe. Je to řádný literát Kubíček a pro první číslo tvých nových „Veselých listů“ přináším ti už jeho připravený článek s titulem: „Humor — moudrost života“. Zkus to! Chytrost nejsou žádné čáry!“ S těmi slovy vytáhl přítel Smutný z kapsy rukopis a podal jej vydavateli. Pan Veselý jej dychtivě popadl, pročetl, usmál se libě a prohodil: „Dobrá. Za měsíc vydám nový humoristický list!“

A vskutku, za měsíc po přátelské literární rozmluvě vyšel nový humoristický časopis s národně příslovečnými vtipy a s touto úvodní humoreskou nového redaktora Kubíčka:

„Humor — moudrost života“
čili „zbytečné otázky světa“.

Ptají se mne často bláhoví lidé zbytečně: K čemu je — móda? — Odpovídám jim pravdivě: Zbytečný přepych! Pánbůh stvořil přece Evu, jak je, a přikryl ji pouze fíkovým listem. Také dnešní vtipná moderní Eva strojí se do společných lázní na veřejný podiv jen do působivých plavek a v baletu běhá dnes při záři reflektorů jak ji Pán Bůh stvořil!...

Kladou mi denně zvědavé ženy zbytečnou otázku: Koho si vybrati za muže? — Radím jak mohu: Vyberte si, co byste si nevybraly: starého — pro radu, mladého — pro vádu a nejmladšího — pro švandu!...

Ušklíbají se na mne staří mládenci při otázce: „Je-li to pravda, že nešťastný taký dům bývá, kde muž mlčí a žena zpívá? — Povidám jim chytře na to: „Svatá pravda! Ale ještě nešťastnější je domeček, kde muž křičí a ženuška zpívá!

v koutech tichý, požehnaný
a zde odpočnu si v klidu
ve středu našeho lidu
jako otec mezi syny . . .
Odtud budu vaše činy,
vaši práci sledovati
a vám rady podavati
pokud stačí moje síly . . .
Dejž Bůh, by jste šťastní byli
v čele naší domoviny!
Dejž Bůh, by jste svými činy
vznesli Republiku drahou,
stověžatou zlatou Prahou
na nejvyšší vrchol slávy
tak jak proroctví nám praví,
jak nám Bůh všemocný káže! . .
— — — — — — — — — — — —
Nuže, vzhůru svorné páže
k velikému srazte dílu,
veškerou napněte sílu,
by na velkém padlých rovu
skvěl se ráj pozemský znovu,
v němž by štěstí jejich dětem
vzplálo jedním velkým květem . . .
Miliony mocných páží
spojte státu na zápraží
a svou střežte volnou hrudu! . .
Já vám pomáhati budu
křesat zlato z duší, z kostí,
aby sláva budoucnosti
hlaholem nám zněla zvonů . . .
Nuže, páže milionů,
po boji svém dlouholetém
neste prapor širým světem
s vírou ve vítězství síly
již má v hrudi lid náš čilý! . .
S vírou v srdci, s sílou v dlaní,
s povznešenou vzhůru skráni,
v čele se lvem na svém štítě.
bohatýrským duchem slité,
čistou láskou zocelení,
mocní, jako hradné stěny
spějte vpřed a nikdy zpátky —
pro zdar Velké Vlasti — Matky! . .
— — — — — — — — — — — —

Dopisy.

Veřejná oslava 28. října v Lucku.

Na zdejší poměry dost přešně se scházeli krajané místní i z okolí, aby souborně oslavili 28. říjen a vzdali hold Československému státu. Bylo to letos po prvé a tím významější, že se touto slavnostní akademii zakládá tradice veřejných oslav 28. října v Lucku. Krajané si toho byli vědomi a proto nedbali na déšť a bláto a dostavili se. Zůstal pan předseda Mesner, přibyl i pan ředitel Šebesta s celou rodinou, dokonce i pan řídící Vlk přijel třebaže ještě nedávno byl nemocen. Přijel milý pán Antonín Pařízek a důstojný kazatel z Boratína, pan Balabán. Přibylo mnoho roduvěrných krajanů, kteří naplnili sál. Nejvíce však jich přijelo z Boratína a jejich účast i vystoupení pěvecké si vynucovalo všeobecný respekt a obdiv. Program zahájen státními hymnami, které věrně přednesl boratínský sbor pod řízením pana Vl. Vlka. Po nich recitoval J. Parma moderní poetistickou báseň A. Ráže, Den, která do rozechvěvů rodícího se dne vetkávala obraz čistého života, jeho programu a přání:

Za lesy slunce nezapadej,
do světa širého jdeme,
dne bílého lésky a víry nám dej
dokud se všichni nesejdeme.

Jdeme do života tak, jako naši předkové, o nich zpíval nejkrásnější sbor Boratínských, Bývali Čechové. A nyní vystoupil pan Malínský, aby přečetl slavnostní holdovací telegram a podal slavnostní proslov. Jeho slova byla výrazná a promyšlena, jeho gesto účinné a přednes slavnostní. Vzpomínáme den, kdy ve Waschingtoně byla vztyčena vlajka bíločervená, kdy po prvé byl vyhlášen a uznán program Československého státu a podpisy vůdců zahraničního odboje a první Československé vlády, Masaryka, Beneše, Štefanika. Vzpomínáme všech útrap a obětí těch známých i neznámých Božích bojovníků svobody vzpomínáme veliké radosti nad kapitulaci Rakouska-Uherska nad zrozením naší Republiky. Uvědomujem si všechny demokratické, socialní i humanitní ideály, pro něž tekla krev Čechoslováků a po způsobů onoho bílého hospodáře si sestavujem účet z toho co se splnilo a co se má ještě vyplnit. Prohlížíme si život a vedení i pořádek mladé republiky a do duše si vdechujem víru, jíž se končí program Československa: „Věříme v demokracii, věříme ve svobodu — a ve svobodu vždy větší v větší. Uvažujem všechny potíže, s kterými se potkává každé krásné dílo a odmítáme všechny ukvapené neodůvodněné a neodpovědné řeči i pomluvy o změně a degeneraci naši vznešené ústavy a věříme spolu s Osvoboditelem Masarykem, že státy se udržují jen těmi ideály, ze kterých se zrodily. Československé republice přejeme na její demokrtické dráze úspěch a zdar. Jak rodiče na zdarného syna, pohlížejí zahraniční krajané na krásnou vlast, kterou pomáhali osvobodit a vystrojit, jsou na ni, jako na své dílo hrdi a přejí aby šla stále ku předu podle svého pokrokového programu a neklopýtla. Její mezinárodní čest, bude cti nás všech a slova následující písně: „Jsem Čech“ rozkvetou do skutků. Po ní recitoval p. řídící uč. Krejčí Medkův Zborov, který mu získal velký potlesk a byl úvodem k poslednímu sboru pěvců z Boratína, kterým ukončili

---

Vyzvídají na mně mužtí škarohlídové zbůhdarma: Jaký je rozdíl mezi přítelem a ženou? — Vysvětluji jim filosoficky: Přítel a žena je nebetyčný rozdíl! Svede-li tě přítel k alkoholu, propad! jsi nadobro opojnému ďáblu! Svede-li tě však žena, ocitneš se zakrátko v půvabném domácím ráji, kde uslyšíš jako na nebesích jen malé dětské andělíčky zpívat!...

Obracejí se na mne zvědavě nezkušení svobodní mládenci o poučení: Jaká je ta trojice ženských slastí? — Poučuji je jako vychovatel života. Pro muže jsou tři stupně do nebe a pekla manželství! První stupeň: děvčátko — usměvavý diblík, druhý stupeň: žena — karající čert; třetí stupeň: baba — učiněné peklo!...

Přejí si lidé ode mne zvědět: Jaká je vtipná rada pro dnešní krisi? — Radím každému co nejlépe: Jez doma jen chléb a pij vodu, nepřijdeš na chudobu! Ale požívej maso, kaviár a pij víno, když přijdeš na hostinu!

Přemýšlím často o básnických a řečnických úvahách dvou hašteřivých manželů v tiché domácnosti: K čemu lze přirovnati nejlépe čtveroročních počasí? — „Jaro je — první dívčí polibek!“ — volá poeticky žena-basnířka k svému prosaickému muži — „leto je — svatební noc novomanželů, podzim je — dětský výkřik posledního dítěte, a zima je — žvatlání vnoučete!“ — tak stupňuje žena svou básnickou evokaci. „Eh, hlouposti!“ — opravuje ji pivem rozohněný a nadšený muž Bumbálek: „Jaro je — první půllitr, leto je — čtvrtý půllir, podzim je už osmý půllitr a v hospodě mezi dobrými přáteli, a zima je návrat domů k studené, mrazivé a jako ledová vichřice skučící ženě!...“

Oceňuji važné moudré výklady dvou sousedek z přírodovědy: „Jaké jsou vlastnosti mužů a koček? — Říká se: Který muž má rád kočky, rád mívá i ženské! Ale můj muž nemá rád kočky a po ženských je přece jako posedlý!“ — tak stěžuje si sousedka druhé sousedce. A druhá sousedka ji ku podivu přizvukuje podobně: „Můj muž se mi zase posmívá, že láska je pro kočku, a přece se lísá k jiným ženským jako kočka!...“

Zjišťují si u mne dva moji dobři známí: Jaká jsou moderní hesla dnešní doby? — „Pan Peníz a plná Kapsa je nejlepší přízeň!“ ujišťuje mne první — „Tak to hlásá aspoň modernista s děravými ideály komunismu a hledá stále dobrého přítele s plnou kapsou!“ — „Ano, ano,“ přisvědčuje mu druhý besedník, „jenomže dnešní přítel jen, kde je med, tam je hned!“

Slyším filosofovati bláhově dva zamilované mladíky, sedící na lavičce v parku a milující tajně tutéž dívku, o staré, věčné otázce: Co je láska? — „Dobře hlásá české přísloví,“ vzdychá první mladík smutně: „Láska je nemoc, ale zdraví se nechce!“

Naříkají si přede mnou různě nebožáci dnešního života: Jaká je dnešní bída? — Jeden nebožák si stýská: „Jsem akcionářem, mám mnoho překrásně vytištěných akcií, ale nevidím z nich dividend ani haléře. Jsem proto nebohým žebrákem!“ A druhý nebožák si ulevuje podobně a přece jinak: „Mám v bankách mnoho správních radovství, mám mnoho peněz, starostí! Jsem — nebohým milionářem!...“

Ze všech těchto vtipných moudrostí vyskakuje lidem jasné poznání, že

svoje slavnostní a bezvadně podaná vystoupení vedená známým dirigentem Vlkem. V krátké přestávce se připravilo jeviště pro legionářskou hru Jar. Hilberta, Domů. Je to hra těžká a cennými myšlenkami přímo nabitá, která v jediném aktu řeší celou spoustu otázek Sibiřské anabaze. Svět ruský ideově rozvrácen se tu potýká s maličkým, ale jednotným světem českým, který je marně získáván pro tu či onu stranu a cílevědomou svou cestou budí obdiv, pak závist a nakonec nenávist. Shodou okolností a sv u ukázněnosti byl posazen na ruského obra a jal se ho říditi po svém. To však nebylo vhod revolučním úmyslům z prava i z leva a také jeho cíl mu bránil setrvat. S hrdým a getlemenským gestem odchází do své vlasti, prosí o prominutí a ruskou věc ponechává vyříditi Rusům jejich způsobem. Hra byla dobře sehrána a správně pochopena. Všichni herci se vynasnažili a získali si všeobecné uznání a chválu. Roli českoslov. kapitána výrazně podal p. R. Chudoba, Soňu přiléhavě a důstojně sehrála sl uč. Pichrtová a revolucionáře Dolosova svým jarním způsobem vyjádřil pan Tomaševský. Též episodní úlohy pánů Vlka, Nováka a Rektora dobře zapadly a byly správně vyhrány. I sbor „Spějme dál" výborně podmaloval hru na jevišti a efekty střelby přišly včas a s důrazem. Jen opona selhala, ale její avantůry se již staly všední. Celý večer se velmi líbil a obecenstvo se ani nechtělo vypravovat domů. Oslava se vydařila. Program byl důstojný a hodnotný, obecenstva dost a spokojeni všeobecně. Za dobrý oběd se vděčně děkuje, nevím zda dovedu tak dobře poděkovat všem, kteří se o důstojnou oslavu zasloužili. Děkuji především obětavému sboru z Boratína a jeho milému dirigentu p. Vl. V kovi. Za deštivého počasí přijeli z daleka a přispěli tím nejcennějším a nejkrásnějším. Nečekali ani na poděkování, gentlemani. Je to od nich pěkné. Za druhé děkuji všem, kteří účinkovali a kteří si odnesli potlesk i chválu. Neméně musím poděkovat za účast všech krajanů, kteří se za nás nestydí, kteří se nebojí a zvláště těm, kteří jsou z okolí a dostavili se. Na konec jsem si ponechal poděkování nejvřelejší hodné paní Zemanové ml. a jejímu p. manželi za přispění, které se nevídí, za něž se netleská, ale které rozehřívá srdce těch, kdož o něm ví. Veřejná oslava osvobození Československa je za námi. Provedli jsme ji co nejlépe, ale příště to musí být mnohem lepší. Vždyť je to náš největší svátek a ten je třeba oslavit co nejkrásněji. Ani jeden krajan nezůstane doma, ale přijde a vzdá svůj krajanský hold státu, který si vydobyl mezinárodního uznání a úcty a který si zaslouží úcty nás všech.

-j-p-o-

pravý humor je velká — moudrost života, jako to známé lidové přísloví: „Skupec — Hlupec!" „Jen blázen chodí nahatý, aby umřel bohatý!" Tak to zjišťuje celá sbírka podobných životních rad, uložených v českých příslovích: Na lékaře nemyslí, kdo je veselé mysli! — Jen hloupý se všemu směje. — Bláznu sluší každá čepice! — Z drobných ptáčků nejlepší je husa! — Chceš-li spáti sladko, večeřej krátko! — Kdo chce žíti, musí síti. Přijde hloupý, všecko skoupí!

Když vyšlo první číslo „Veselých listů" s takovýmto pravým českým humorem, příslovečnou životní moudrostí a českými domácími obrazky, bylo rázem rozebráno. Vydavatel pan Veselý musel vytisknouti hned tři vydání za sebou, než se dostal k druhému číslu. Byl spokojen úspěchem, že trefil konečně českým vtipkařům do slabin a českým muzikantům do not a že vydělal rázem — tisíce.. Rozběhl se za starým přítelem Smutným a děkoval mu pohnutě: „Už teď vím, že humor není lidská hloupost, ale velká — moudrost života!..." N. P.

Dary a věnování.

Seznam

sbírek ve prospěch České matice školské a jejího školství obdržené od 1. srpna do 30. září 1936.

1. Miloš a Mařenka Mackovi z Mizoče věnují ve prospěch Matice 30.— Zl.
2. Pan V. Nosek z Falkova věnuje ve prospěch Matice zl. 2.25.
3. Varš vští krajané věnují podporu pro žáka na učit. ústavě 25.— Zl.
4. O svatbě sl. E. Jiráskové v Závidově a p. J. Samce z Mlodavy II. panem V. Prajzlerem sebráno ve prospěch Matice zl. 14.10.
5. O křtinách u p. Vl. Svítka v Malíně na podnět p. V. Svítka ve prospěch Matice sebráno zl. 5 60.
6. Výbor konsumního družstva v Moskovštíně věnuje ve prospěch Matice zl. 30.— které mu určila valná hromada jako náhradu za celoroční práci.
7. Odbor ČMŠ. v Teremně věnuje ve prospěch Matice výtěžek z poutě v obnose zl. 34 60.
8. Odbor ČMŠ v Újezdcích zaslal sbírku podniknutou o pouti na podnět p. V. Votavy v obnose zl. 6.75
9. Pan J. Mojdl z Chomoutů zaslal sbírku podniknutou o pouti ve prospěch Matice v obnose zl. 9.
10. Odbor ČMŠ v Kopči podnikl o pouti sbírku ve prospěch Matice jež vynesla zl. 10.
11. Pan J. Kadeřábek ze Sedmihran zaslal sbírku podniknotou o svatbě sl. B. Oličové a p. J. Procházky v Sedmihranech v obnose zl. 12.75. Sbírku podnikl p. Hlaváček z Omelanštiny.
12. Odbor ČMŠ. v Novostavcích zaslal sbírku podniknutou o svatbě sl. Klabanové v Novostavcích a p. Schovánka z Podlisek v obnose zl. 17.25.
13. Odbor ČMŠ ve Stromovce věnuje ve prospěch Matice příspěvek ze zábavy v obnose zl. 10.
14. O křtinách u p. J. Chocholouše v Závidově na podnět pp. Vl. Prajzlera a Vl. Hašinky ve prospěch Matice sebráno zl. 15 80.
15. Odbor ČMŠ v Sofijevce I. zaslal sbírku ze svatby sl. V. Strakové z Chronik a p. Al. Chmelíka v Sofijevce I, jež byla podniknuta na podnět p. J. Chmelíka a vynesla zl. 8.55.
16. Odbor ČMŠ ve Straklově zaslal sbírku podniknutou o svatbě sl. O. Kudějové a p. Vl. Vazače v obnose zl. 11.
17. Tělocvičná jednota „Sokol" ve Straklově ve prospěch Matice věnuje zl. 5.
18. O křtinách u p. Nájemníka v Bakovcích na podnět p. J. Pokorného sebráno ve prospěch Matice zl. 7.20.

Úhrnem obdrženo zl. 254.85

Všem dárcům jakož i iniciatorům a sběratelům co nejsrdečněji děkuje

Správa České matice školské v Polsku.

Kronika.

Ministr orby Poniatowski o pozemkové reformě v Polsku.

Ministr Poniatowski podal na zvláštní tiskové poradě podrobný výklad o své agrární politice a informoval zástupce tisku o svých plánech k zlepšení polské agrární struktury. Ministr prohlásil m. j., že urychlenou realisaci pozemkové reformy nutno považovati za naléhavou nutnost. Tato nutnost je dána především nesmírným přelidněním polské vesnice a skutečností, že města i při zlepšené průmyslové konjunktuře nemohou ročně pojati více než 100.000 nových pracovních sil. Zbytek přirozeného přírůstku obyvatelstva dosahující v posledních letech průměrně přes 400.000 duší, musí zůstati na venkově. Má-li býti této ohromné armádě nezaměstnaných poskytnuta obživa na venkově, musí býti především provedena urychlená parcelace velkostatků a dokonce i dobře obhospodařovaných dvorů. Ministr se domnívá, že malí zemědělci přinášejí daleko větší sociálně-hospodářský užitek než velkostatky a dvory. Jak světová válka, tak i poválečná léta po názoru ministra Poniatowského dokázaly, že malí zemědělci projevují větší odolnost než velkostatky a dovedou se rychleji přizpůsobiti změněným poměrům. Ministr se pak zmínil o dosažených výsledcích v oblasti změněné již agrární struktury a předložil plány vlády v tomto směru na nejbižší léta. Od přijetí zákona o po-

zemkové reformě v r. 1919, t. j. za dobu 17 let, bylo úhrnem parcelováno 2.325.991 hektarů půdy.

Průměrná rozloha zemědělských usedlostí zřizovaných z pozemkové parcelace bude činiti asi 9 hektarů, což umožní obživu jedné zemědělské rodiny. Osídlovací akce má býti v r. 1937 zesílena i ve východních vojevodstvích, a to lvovském a volyňském.

Rozpočet schválen vládou.

Ministerská rada schválila rozpočet na rok 1937—1938. Rozpočet vykazuje příjmy a vydání 2.293 miliony zlotých s malým přebytkem. Proti rozpočtu na rok 1936—1937 vykazuje nový rozpočet zvýšení o 72 miliony zlotých.

Protidrahotní akce.

V Rovně za nevyvěšení cenníku a za špatný sanitarný stav obchodu byly znovu pokutováni ve výši 20 až 100 zlotých tyto obchody: Nissengolc Perla, Poniatov 86; Zalcman Chaja, Handlová 17; Slepoj Avrum, Poniatow. 84; Kramař Nechemja, 3 Máje 89; Zejf Gerš, Poniatow. 76; Sniczarov Aron, 3 Máje 137; Gal Šyr, 3 Máje 133; Zajonc Boruch, 3 Máje 135.

Ignacy Daszyňski býv. maršálek Sejmu zemřel.

1. X. zemřel v sanatoriu býv. maršálek Sejmu Ignacy Daszyňski. Pohřeb se bude konati v Krakově na účet města.

Zimní pomoc pro nezaměstnané.

Horníci uhelného dolu „Saturn“ věnoval jeden den práce pro nezaměstnané. Vynáší to $^3/_4$ denní produkce uhlí.

Ostrovský powiat na Poznaňsku věnuje nezaměstnaným 65.000 zl.

Komuniké o návštěvě krále Carola v Praze.

Po skončení návštěvy krále Carola II. v Praze bylo vydáno toto komuniké:

Politické rozhovory mezi J. V. králem Carolem II. a presidentem republiky dr. Benešem za účasti předsedy vlády dr. Hodži a obou ministrů zahraničních věcí Antonesca a dr. Krofty pokračovaly za pobytu Jeho Veličenstva v Praze ve dnech 29., 30 a 31. října 1936.

Bylo probráno stanovisko tří států Malé dohody za posledních let a za posledních měsíců vůči různých otázkám zahraniční politiky tří států, a byla znovu zdůrazněna nutnost nadále sledovati v budoucnosti v úplné shodě s vládou bělehradskou linii společné všeobecné politiky jako dosud s tím cílem, aby se ještě více prohloubila jednota tří států. V podrobnostech byl pak stanoven postup v každé s aktuálních otázek evropské politiky.

Ultimatum Landonovo presidentu Rooseveltovi.

Ve velkém sále v Madison Square pronesl ve středu republikánský kandidát na presidentský úřad Landon svou nejbojovnější řeč v celé volební kampani. Republikánský kandidát útočil velmi prudce na vládu Rooseveltovu a skončil svůj projev osobní výzvou k presidentu Rooseveltovi, aby do 48 hodin prohlásil, jaké má cíle a úmysly vůči ústavě, kterou zachovávati přisahal.

Státní převrat v Iráku.

Podle zpráv, které přišly z Bagdadu do Kahiry, přinutil kurdský předák Beg Sidky kabinet Jasinův, aby se vzdal vládní moci. Před tím shazovalo letadlo nad Bagdadem letáky, ve kterých se žádala vláda, aby odstoupila. Dvě hodiny poté se letadla objevila nad městem znovu a shazovala pumy na vládní objekty, načež Jasin podal demisi. Nový ministerský předseda, kterému je 47 let, studoval v Istanbulu a byl již dříve ve vládě ministrem spravedlnosti a ministrem vnitra.

Hospodářský zpravodaj.

V listopadu do zahrad!

Před velikonocemi provádí se ve všech řádných rodinách tak zv. generální čištění příbytků. Z gruntu se čistí, jak se říká.

Listopad tutéž povinnost ukládá majitelům zahrad. Spadlý list je semeništěm škůdců ovocného stromoví. Plísně a houby se na nich přechovávají. Shrabati, pečlivě shrabati spadlé listí je prvá podmínka zdraví stromoví.

Shnilé plody sebrati se země a střepati se stromů je podmínka druhá. Ani jediný shnilý plod nechť nezůstane na stromě anebo pod ním. Ty patří do ohně, aby se plísně zničily.

Každý suchý list, jenž zůstal na stromě, zvěstuje, že se stal přechovavačem buď rostlinného anebo živočišného škůdce. Otrhati a spáliti všecko na stromech zbylé listí!

Kolem pně stromů a keřů zakuklily se spousty různých housenek. Zryjte, případně okopejte půdu kolem stromů hodně na hrubo. Tak dostane se mnoho škůdců na povrch a ptactvo je sezobe.

Maliny prořežte. Všecko dřevo, na němž letos bylo ovoce, vyřežte a z letoších výhonů vyřežte slabé, nízké.

88.

„Nebudu lháti,“ odpověděla úsečně.

„Nu, tak tedy proč jste stále taková cizí?“ doléhal neústupně a postavil se až blizoučko k ní.

„Protože si nechci hráti s ohněm,“ pravila, ku podivu zvážněvši. „Pan baron odejde do širého světa, jenž je mu celý otevřen, zapomene velmi snadno a najde si náhradu, kde a jakou bude chtíti, ale já jsem chudé děvče, žijící prací rukou svých a nikdy bych nezapomněla. Snažně prosím, neznepokojujte mne a přeite mi radosti volného života.“

Její hlas zněl tolik prosebně a byl prodchnut takovou zvláštní úzkostí, že se Artur zarazil. Jeho hněv pominul a měkkým pohledem na ní utkvíval. Porozuměl jí a cosi radostného zahrálo jeho srdce.

„Vy byste mě mohla míti ráda?“ ptal se po chvíli ztlumeným, lichotivým hlasem.

Zarděla se, jako by ji zastihl při něčem nedovoleném, okamžik váhala, potom však náhle beze slova vyběhla ze skleníku. Byl jejím útěkem překvapen a v prvé chvíli zůstal státi, čekaje, že se navrátí. Když však nepřicházela, volně vyšel ven. Rozhlédl se a nespatřiv Milady, zašel dále do zahrady.

Najednou mu bylo, jako by stál před velikou duševní záhadou. Šel sem, puzen touhou, aby Miladu udobřil, aby se omluvil a aby s

85.

přátelsví mezi mladým děvčetem a mladým svobodným mužem?“ Červánky přelétly její tvář, ale milý úsměv, jenž pohrával na jejích rtech dosvědčoval, jak je jí tento hovor s ním milý.

„Proč by nemohlo býti mezi takovými dvěma přátelství?“, dorážel směleji. „Připouštím, že snad obvykle se v takovém přátelském poměru hledá něco jiného, ano, jdu ještě dále a připouštím, že jsem snad sám v prvé chvíli neměl zcela čistých myšlenek. Ale to vše se změnilo, lituji každé myšlenky všednější, kterou jsem k vám upíral a přeji si pouze, abychom my dva se mohli stýkat jako staří známí, kteří nemají předsudků a kteří si rádi navzájem popovídají. Nejsem-li vám osobně nepříjemný, tolik přece mohu od vás žádati, aniž byste měla důvod moje nabídnutí odmítati.“

Zase se zamlčela a její moudré oči přimhouřivše se, okamžik se dívaly kamsi do prázdna.

„Děkuji za krásná slova, jež mi radost způsobila,“ ozvala se potom vážně. „Pan baron není mi nepříjemný, nemám přátel a tudíž by takové přátelství bylo pro mne ctí, ale nemohu si pomoci, nemohu na nic takového přistoupiti. Kdybychom třeba, pan baron i já, měli sebe čistší úmysly, co by tomu

Maliník okopejte. Jde to dobře krompáčem. Po okopání vyplejte trávu a silně pohnojte. Hnůj necháte ležeti na povrchu a brzy z jara co půjde zakopejte, ostatek nechte na povrchu.

Rybízové keře prořežte. Odstraňuje se tříleté dřevo. Čím jsou keře řidší, tím lepší. Keře husté jako košťata nedají užitku mnoho. Okopejte kolem keřů půdu a dobře pohnojte na povrch. Z jara hnůj zakopejte. Totéž u srstek. Tyto keře rodí silně, pakli jsou dobře hnojeny.

Keřovité růže sestřihněte. Nenechte delší výhony jako 20 cm. Staré dřevo od minulého roku vyřežte všecko. Růže si musí každý rok nové dřevo nasaditi. Potom pěkně kvetou. Kolem růži rozhoďte hnůj a z jara zakopte. Tak zvaná srdéčka růží (prostředky, kde byly šlechtěny) přihrňte hlínou trochu.

Jahodový záhon pokryjte hnojem rovněž. Čím víc, tím lépe. Jen jahody zlehka přikryjte hnojem. Tak budou roditi.

Záhony s trvalkami také tak opatřete jako jahody. Nemáte-li hnůj chlévský, kupte si ho někde vyplatí se Vám dobře!

Z Chmelného trhu.

CHMEL.

Žatec, dne 30. října 1936.

V oblasti žatecké trval i v uplynulém týdnu klidný nákup chmele. Kupovalo se jak pro domácí tak cizozemskou potřebu. Ceny se uhájily a pohybují se v nezměněné výši

Kč 750.— až 1.200.— za 50 kg.

Menší položky chmele horší jakosti byly koupeny i za ceny pod 750.—Kč. Podle posledního šetření jest již z venkova odebráno 90 proc. letošní sklizně žateckého chmele.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes 34.800 žoků v čisté váze 82.000 cel. centů á 50 kg. žateckého chmele sklizně 1936.

Ze starších ročníků byl obchodován 1935 za ceny Kč 350 až 400 za 50 kg.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.

CENY OBILÍ.

Záznam 3.XI. soukromého obchodu—zač kupuje.

Žito	zl. 15.00	za 100 kg
Pšenice	„ 21.50	„
Ječmen	„ 17.50	„
Oves	„ 14.75	„
Hrečka	„ .—	„
Proso	„ .—	„
Řepák	„ 33.50	„
Hrách	„ .—	„
Fasole	„ 21.00	„
Mák	„ 88.00	„
Jetel	„ 90.00	„

Různé zprávy.

Ptačí ráj v rumunském černomoří.

Dvakrate do roka, na jaře a na podzim, je černomořské rumunské pobřeží zaplavováno miliony ptactva. Je to jednak ptactvo vodní, užívající cesty po Dunaji, jehož několik ústí roztéká se v nesčetná drobnější ramena, kde jsou pralesy rákosí, za druhé pak táhne podél západního pobřeží Černého moře nesmírné množství ptactva, které s oblibou používá k odpočinku t. zv. Hadích ostrovů, ležících proti ústí Dunaje.

Podle rumunské ptakozpytky Silvie Spiessové, přetáhlo od severu za jediný podzimní den podél rumunského pobřeží 500 tisíc jeřábu, kteří v ohromných hejnech se u Razelm, nad severním ramenem ústí Dunaje, snášejí na pole k odpočinku a jejichž křik je zde vždy slyšitelný na dvě hodiny cesty.

Je velmi zajímavé sledovati hejna; všichni ptáci zde jako by měli v těle magnetickou střelku, která by je vedla na jaře přesně na sever, na podzim přesně na jih. Kroužkováním bylo zjištěno, že všichni tito ptáci (mimo ony, kteří používají dunajské cesty). jsou původem z Ruska.

Dunajské rákosiny se pak hemží v době tahu miliony kachen nejrůznějšího druhu, převládá kachna divoká a kopřivka, morčáci, na písčinách pak nejrozmanitější drobná haveť bahňáků.

Před druhým procesem „trockistů" v SSSR.

Dle zpráv z SSSR., připravuje se v Moskvě „pokračování procesu 16", jehož „hrdiny" budou: Radek-Sobelsohn, Piatakov, Sokolnikov-Brillant, Serebrianikov, Putna a patrně i Rykov. O případu dnes již uvězněného Karla Radeka-Sobelsohna bylo již dosti psáno. Dle posledních zpráv tovaryš Radek Sobelsohn zatím prý však zešílel ve vězení, čímž bude mnohé usnadněno, neboť choromyslný není odpovědný za pronesená slova a Radek-Sobelsohn, poučen příkladem „Zinověva

řekli lidé? Co by se stalo, kdyby se na příklad mamsel Nina dověděla, že pan baron se se mnou baví?"

„Mamsel Nina půjde ze zámku, včera dostala výpověď a tetinka ji nechce viděti."

„To je lhostejno, pane barone, po jedne mamsel Nině přijde druhá, třetí atd. Račte mi věřiti, znám to lépe než vy. Kdyby panstvo vůbec si klepů nepřálo a od nikoho jich nepřijímalo, služebnictvo si k jeho sluchu cestu najde. Nemůže-li s ním mluviti, aspoň to napíše, okrášlí a tak jedovatě podá, že se panstvo počne o sdělené zajímati, přijme ústní zprávy a již je účel dosažen. Neznáte závist a nízké pudy lidi, mezi nimiž žijeme. Ti nepochopí, že je možno míti vyšší stanovisko, že je možno se bavit a při tom na nic nedovoleného nemysleti, právě naopak hledají nejintimnější možnost a tu vyhlásí za pravdu. A k vůli tomu musím se varovati všeho, co by mojí čest potřísnilo."

Poslouchal ji sice rozdurděn, nemohl však popříti, že její úsudek je jasný a že její duševní obzor není tak úzký, jak se domníval. Sám ze zkušenosti znal intriky služebnictva, o kterých se zmiňovala a musil doznati, že Milada není již nezkušeným dítětem.

„Nu ano, máte snad v mnohém pravdu, ale řekněte, nepomlouvají i když nemají žádné

příčiny?"

„Ovšem, pomluva je denním chlebem jejich, ale dokud pomlouvají, nemajíce důvodů, zasměji se pomluvám a nedbám těch řečí, ale kdybych si byla vědoma, že přece v něčem mají pravdu, propadla bych se hanbou."

„To je k zoufání, jak jste tvrdohlavá," posteskl si, rozčiluje se. „Pro samé lidské ohledy ubíjíte, co je přece člověku nejkrásnějším požitkem. Máte-li silu postaviti se lidským předsudkům, mějte ji i pro ten případ, že snad budou pomlouvati, promluvíte-li se mnou."

„Vždyť já s panem baronem hovořím a setká-li se se mnou také jindy, i potom s ním budu hovořiti. Jsem dcera panského služebníka a vím, co jest mou povinností."

„Ale já si nepřeji, abyste se mnou hovořila jako dcera panského služebníka," pravil prudce. „Co má panský služebník, co činiti s tím, pobaví-li se jeho dcera řekněme, s budoucím majitelem? V této chvíli jsem obyčejným občanem a vy jste slečnou, která se s občanem setkala. Chcete mne rozzlobiti a není to hezké od vas, že jste taková tvrdošíjná. Řekněte mi přímo, že se vám nelíbím, že se mnou nerada mluvíte a já půjdu. Nu, řekněte mi přímo, že se vám nelíbím, že se mnou nerada mluvíte a já půjdu. Nu, řekněte to."

a komp.“, patrně by nesouhlasil s učiněním „spontánního a fotogenického“ veřejného doznání své viny! — Pokud se týče Piatakova, na něm se osvědčuje starobylé přísloví, že „zrada dochází odplaty“, neboť Piatakov, jenž přináležel k ne bohatšímu z moskevských rodů, si zachránil život tím, že dal své jmění k použití bolševikům, kteří jej za to jmenovali svým ministrem financí. Dokonce první bolševické bankovky byly nazvány „piatakovkami“ — ale Stalin je dnes pevně odhodlán zbaviti se všech, kteří se dělili o slávu s jeho zesnulým předchůdcem. Další „hrdina“, Rykov, se zapsal v historii sovětského lidu tím, že je mužem, který „vzkřísil“ vodku, jejíž požívání Lenin, v jakémsi záchvatu puritánské ctnosti, zakázal. Jenomže jestliže carská vodka byla čtyřicetistupňová, ta „nová“ je toliko osmatřicetistupňová, z čehož vznikla známá moskevská průpovídka, šeptaná toliko mezi přáteli: „To také stálo za to dělat revoluci pro dva stupně!“

Sokolnikov, jehož původní jméno je Brillant, byl kdysi Krasinovým nástupcem na vyslanectví v Londýně, a je stoprocentním starým komunistou a stoprocentním israelitou. To již plně postačuje k jeho odstranění, neboť Stalin se stal nyní zuřivým antisemitou. Nezapomínejme, že z prvních 16 popravených, 12 bylo židů, zatím co „hrdinové“ „druhého dílu“ procesu téměř všichni přináleží k národu židovskému.

Zatím co Stalin pronásleduje komunisty, kteří stáli u „kolébky“ SSSR., obdobný osud stihá i národnostní menšiny. Tak na př. tajemník „Ústředního výboru arménské komunistické strany Khandžo „náhodou“ spáchal sebevraždu, a celá redakce deníku „Dělník z Baku“ byla uvězněna, kterýžto osud postihl i pět komisařů Transkavkazka, dva spisovatele, tři básníky (?) a ethnologa Leviče. — Oficiální důvod zní: podezření z trockismu!

36 milionů pytlů kávy zničeno.

V Brazilii je letos tak velká úroda kávy, že vláda rozhodla 25 procent žně, t. j. 6 milionů pytlů zničiti. Od roku 1931, kdy se začalo se soustavným ničením přebytečné výroby z nařízení brazilské vlády bylo do dnešní doby zničeno celkém 36 milionů pytlů kávy. Jeden pytel obsahuje asi 130 liber kávy. Většinou se házejí pytle s kavou do moře A přece je na světě na miliony lidí, jiř nemaji dost peněz aby si kávu koupili.

Otec č. 97.

Jak píše anglický list Times, oslavil před nedávnem stoleté narozeniny George Skeet v Norfolku. Skeet se dokonce před několika lety opětně oženil a v jeho 95. roce se mu narodil ještá syn a dcera spatřila světlo světa, když otci bylo 97 roků, Od té doby se těší Skeet přízvisku otec č. 97, totiž otec v devadesátisedmi letech. Skeet se prý těší dobrému zdraví, podniká denně dlouhé procházky kolem své rodné obce.

Zamilované písně jdou v Americe na odbyt.

Jak píše americký list S., rozsáhlým vyšetřováním se zjistilo, že největší oblibě v Americe se těši zamilované písně, vydané americkou společnosti skladatelů a libretistů. V roce 1935 měla rekord lidová píseň: „Když jsem příliš stár pro snění...“ Tato píseň byla vysílána v radiu v jediném roce 28.161krát.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.